

İSTANBUL 14. AĞIR CEZA MAHKEMESİ
SAYIN BAŞKANLIĞI'NA

DOSYA NO : 2007/428 E.

TALEPTE BULUNAN

KATILANLAR

: Rahil Dink, Delal Dink, Arat Dink, Sera Dink, Hasrof Dink

VEKİLLERİ

: Aşağıda imzası bulunan avukatlar

AÇIKLAMALAR

:

Mahkemenizin 2007/428 Esas Sayılı dosyasıyla görülmekte olan bu dava, İstanbul Başsavcılığı'nın 2007/368 No.lu iddianamesi ile 20.04.2007 tarihinde açılmış ve söz konusu iddianamede Savcılar, düzenlenen bu iddianameye rağmen hazırlık soruşturmasının tamamlanmadığını, 2007/972 soruşturma numarası ile soruşturmanın devam ettiğini, soruşturmanın geldiği bu aşamada, örgütün eylemlerinin iddianamede sayılanlar olduğunu ancak, gerek şüphelilerin gerekse eylemlerinin bu iddianamede sayılanlarla sınırlı olmadığı kanaatiyle soruşturmanın 2007/972 No.lu dosya ile devam edeceğini bildirmişlerdir. Nitekim, sanık Osman Hayal hakkında yürütülen soruşturma, 2007/972 sayılı soruşturma dosyası ile yürütülmüş ve bu sanık hakkında dava açılarak Mahkemeniz dosyasıyla birleştirilmiştir.

Savcılık, bu görüşünü iddianamede ayrıca şöyle temellendirmiştir:

"Takibi ve incelemesi yapılan tüm delillerin toplanarak ortaya çıkabilecek yeni vakıalar ve suç delilleri ile başka bir kısım şüpheliler hakkında bu dosya ile birleştirme talepli başka kamu davaları açılabilme ihtimali bulunmaktadır.

Ancak, bu tür inceleme ve delil tespitinin daha da uzun bir zaman dilimine yayılabilme ihtimali göz önüne alınarak şüphelilerin elde mevcut deliller ışığında mahkeme önüne çıkarılmaları süresinin gereksiz yere uzatılmaması amacıyla bu iddianame düzenlenerek kamu davası açılmıştır."

Bu ifadelerden de görüleceği gibi, soruşturma bitmemiştir, yeni deliller toplanacaktır; yeni vakıalar ve başka bir kısım şüphelilerin ortaya çıkması ve bu dava ile birleştirilecek başka davaların açılması ihtimali vardır; sürenin uzamaması amacıyla bu dava açılmıştır.

Sonuç olarak, hazırlık soruşturmasını yürüten ve iddianameyi hazırlayan savcılık makamı da Hrant Dink cinayeti davası sanıklarının bu davada yargılanan sanıklardan ibaret olmadığı, eylemlerin de bu iddianame de sayılanlarla sınırlı olmadığı kanısındadır.

Müdahil taraf olarak bizim de yargılamanın başından beri vurguladığımız gibi; bu dava sanıklarının, cinayeti işleyen büyük ve profesyonel örgütlenmenin sadece bir bölümünü oluşturduğu yönündeki iddiamızın soyut bir varsayımdan ibaret olmadığı, gerçeği işaret ettiği, iddianame, yargılama sürecinde ortaya çıkan deliller ve bu dava dışında yürütülen inceleme ve soruşturmalarla her geçen gün biraz daha ve yeniden doğrulanmaktadır.

462
M
F. 2. 2010
[Handwritten signature]

Son olarak, ortaya çıkan ve 12. Ağır Ceza Mahkemesinde açılan dava dosyasında bulunan belge ve ekleri iddianameyi hazırlayan savcılığı ve bizi doğrulamakla kalmayıp cinayet hakkında yeni ipuçları da sunuyor.

İstanbul 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2010/34 Esasında kayıtlı dosyasının iddianamesinde ve eklerinde yer alan, davanın bir numaralı sanığı Levent Bektaş'ın işyerinde yapılan aramada ele geçen DVD'de kayıtlı, "Gizli" ibareli ve Mart 2009 tarihli "Kafes Operasyonu Eylem Planı" başlıklı belgenin "DURUM" başlıklı bölümünde aynen şu ibareler yer almaktadır:

"Rahip Santoro, Malatya Zirve Yayınevi ve Hrant DİNK **operasyonları** sonrasında, Türkiye'de yaşayan gayrimüslimlerin irticai grupların hedefinde olduğu yönünde kamuoyu oluşmuş, ancak AKP tarafından, karşıt medyanın da desteğiyle, söz konusu olayların, ERGENEKON tarafından organize edildiği şeklinde yoğun propaganda faaliyetlerinde bulunulmuştur."

Burada davamız açısından dikkati çeken husus; Hrant Dink cinayetinden bir **operasyon** olarak söz edilmesidir. Bu cümleden hareketle, Hrant Dink cinayetinin bir plan çerçevesinde ve operasyonel bir faaliyet olarak organize edildiği sonucuna ulaşılmaktadır.

Ayrıca, bu belge altında imzası, üstünde parafı olan şahısların, Hrant Dink cinayetinin bir operasyon olarak ele alındığını, buna uygun planlandığını ve adım adım gerçekleştirildiğini bildikleri bu belge ile ortaya çıkan bir başka sonuçtur. Dolayısıyla Hrant Dink cinayetinin aydınlatılabilmesi ve örgütün tamamının ortaya çıkarılabilmesi için bu belge ve içeriğinin araştırılması, olası bağlantıların ortaya çıkarılması gerekmektedir.

"Kafes Operasyonu Eylem Planı" başlıklı bu belgede, öncelikle dost ve düşman unsurlar tespit edilmiş, "Türkiye'de yaşayan gayrimüslimlerin can ve mal güvenliklerinin sorgulanarak, AKP Hükümeti üzerinde iç ve dış toplumun baskısını artırmak, kamuoyunu meşgul etmek ve Ergenekon davası başta olmak üzere gündemi değiştirmek" görev olarak saptanmış ve bu görev doğrultusunda bir "harekat tasarısı" geliştirilmiştir.

Bu "harekat tasarısı" çeşitli safhalardan oluşmaktadır. Harekatın "**hazırlık safhası**"nda, gayrimüslim nüfusun isim ve adreslerinin belirlenmesi, gayrimüslimlere ait gazete ve dergilerin abone listelerinin elde edilmesi, eğitim kurumlarının çalışanlarının ve öğrencilerinin tespit edilmesi, vakıf ve ibadethanelerinin cemaat listelerinin temin edilmesi ve eyleme uygun gayrimüslim mezarlıklarının tespit edilmesi planlanmıştır. Bunun ardından "**korku oluşturma safhası**" gelmekte ve burada aşamada da, AGOS gazetesi abone listelerinin çeşitli internet sitelerinde deşifre edilmesi, AGOS abonelerine tehdit telefonları açılması ve tehdit mektupları gönderilmesi, Adalar bölgesinde duvarlara tehdit içerikli sloganlar yazılması hedeflenmiştir.

Ardından "**kamuoyu oluşturma safhası**"na geçilmekte ve bu aşamada, abone listelerinin ulusal basında yayınlanması ve haber olmasının sağlanması, konu hakkında köşe yazıları yazdırılması, 6-7 Eylül olayları, Varlık Vergisi haberleri gibi konulara medyada tekrar yer verilmesi gibi faaliyetlerle operasyonun medya ayağı da örgütlenmektedir.

46

"Eylem safhasında" ise, Adalar bölgesinde, AGOS gazetesi civarında bomba patlatılması, azınlık haklarını savunan kişilere suikast düzenleme, pek çok yere şüpheli paket bırakma, Adalar vapur seferlerinde bomba patlatma, gayrimüslimlere ait mezarlıklara yönelik sansayonel eylemler yapılması, tanınmış gayrimüslim kişilerin ve işadamlarının kaçırılması, gayrimüslimlerin yoğun olduğu bölgelerde ev ve araç kundaklama gibi eylemler düzenlenmesi planlanmıştır.

Hrant Dink'in öldürülmesi ile sonuçlanan süreç de zamana yayılan çeşitli safhalardan oluşmaktadır. Bu sürecin de bir hazırlık safhası, Hrant Dink'in hedefe konması, aleyhine kamuoyu oluşturulması safhası, eylem (yani cinayet) safhası ve cinayetten sonra, delillerin karartılması, manüplasyon safhası vardır. Bu açıklamanın doğal sonucu olarak, süreci yöneten örgüt, tüm bu aşamalardaki eylemler ve bu eylemlerde rol alan kişiler ele alınarak ortaya çıkarılabilir.

Bu sürece bakmak, gerçeği ortaya çıkarmak bakımından zorunludur ve bu sebeple aşağıda, sürecin özeti yapılarak, öne çıkan eylemlilikler ve kişiler işaret edilmektedir:

CİNAYET ÖNCESİ YAŞANANLAR YA DA CİNAYETE HAZIRLIK SÜRECİ

Agos Gazetesinin 6 Şubat 2004 tarihli nüshasında yayınlanan ve Atatürk'ün manevi kızı Sabiha Gökçen'in yetimhaneden alınmış bir Ermeni kızı olduğuna ilişkin yazı Hürriyet Gazetesinin 21 Şubat 2004 tarihli nüshasında manşetten verildi, konu basında geniş yankı buldu.

Genelkurmay Başkanlığı 22 Şubat 2004 tarihinde, bu yayınlar aleyhine çok sert bir açıklama yaptı. Bu açıklamada,

"... Bir iddiayı, milli duygu ve değerleri de kötüye kullanarak, bu şekilde yayımlamanın habercilik olarak nitelendirilmesini kabul etmek mümkün değildir. Burada asıl önemli olan husus, yapılan bu haber ile neyin amaçlandığıdır. ... Ulusal birlik ve beraberliğimizin en güçlü olması gereken böyle bir dönemde, milli birlik ve beraberliğimize ve milli değerlerimize yönelik bu tip yayınların ne amaçla yapıldığı, Türk toplumunun büyük bir kesimince artık anlaşılmakta ve endişe ile izlenmektedir. Türk milletinin birlik ve beraberliğine, layık olduğu toplumsal barışa, Atatürk'ün manevi varlığına ve düşünce sistemine, Türk milletine yakışır sağduyuyu içerisinde sahip çıkmanın ve savunmanın, Türk Silahlı Kuvvetleri yanında, her Türk vatandaşına ve bütün kurumlarına düşen açık ve seçik bir görev olduğu ortadadır."

denilerek; basına neyin habercilik olduğu ya da olmadığı konusunda bir 'hizaya gel' komutu çekildikten sonra, niyet okuması ile bu tür yayınlar yapanlar bir anlamda kötü amaçlı kötü niyetli kişiler olarak topluma işaret ediliyor ve ardından 'her Türk vatandaşı ve bütün kurumlar'a görevlerinin ne olduğu hatırlatılıyordu. Bu, açıklama ilk etkisini ertesi gün gösterdi.

Açıklamanın ertesi günü, Fırat (Hrant) Dink 24 Şubat 2004 sabah erkenden İstanbul Valiliği'ne çağrıldı. Azınlıklarla ilgili iş ve işlemlerin yürütülmesinden sorumlu Vali Yardımcısı Ergun Güngör ve dönemin İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu tarafından istihbarat elemanı

olduğu açıklanan iki kişi, bu görüşmede Hrant Dink'i usulüne uygun bir biçimde tehdit ettiler. Bu görüşmeyle birlikte Genelkurmay Başkanlığının yaptığı bu açıklamanın anlamı daha net ortaya çıktı. Genelkurmay Başkanlığının açıklaması ile Hrant Dink'in Valilik'e çağrılması arasında bir bağlantı olduğunu düşündüren bir başka husus bu görüşmenin yapıldığı tarihtir. Bu haber, Agos Gazetesinde 6 Şubat tarihinde yayınlanmış olmasına rağmen, Valiliğin Hrant Dink ile görüşme ihtiyacı duyduğu tarihin 23 Şubat, yani genelkurmay açıklamasının hemen ertesi günü olması bu görüşmenin "kurumlara düşen görev" cümlesinden hareketle yapıldığını düşündürmektedir.

Bu görüşmeden iki gün sonra Ülkü Ocaklarına mensup bir grup, MHP Şişli İlçe binası önünden yürüyüşe geçerek Agos Gazetesi önünde, "Ya sev ya terk et", "Bir gece ansızın gelebiliriz" sloganları eşliğinde gösteri yaptı. Bu gösteride, grup adına basın açıklaması yapan Ülkü Ocakları İstanbul İl Başkanı Levent Temiz, "**Hrant Dink bundan sonra bütün öfkemizin ve nefretimizin hedefidir, hedefimizdir**" şeklinde açıklama yaptı. Levent Temiz, sürecin sonraki aşamalarında, Hrant Dink aleyhine açılan davalarda müşteki, müdahil ya da vekili olarak aktif görev aldı. Levent Temiz halen, Ergenekon davasında sanık olarak yargılanmaya devam ediyor.

Benzer bir gösteri de bundan birkaç gün sonra "Asılsız Ermeni İddialarıyla Mücadele Federasyonu" tarafından yine Agos önünde yapıldı. Bu gösteri de, Hrant Dink'e yönelik tehdit ve nefret söylemleri ve sloganları eşliğinde gerçekleştirildi.

Bu olayların hemen arkasından Hrant Dink'in "Ermeni Kimliği Üzerine" başlıklı ve dizi halinde yayınlanan yazısındaki bir cümlesi bahane edilerek yeni bir saldırı kampanyası başlatıldı ve kimi kişi ve kuruluşlar, aynı elden çıkan tek tip şikayet dilekçeleriyle Hrant Dink'i savcılıklara şikayet ettiler.

Sistemli ve tek merkezden yönetildiği izlenimi veren saldırılar, kimi internet sitelerinde ve kimi gazetelerde devam etti ve bu saldırılarda Hrant Dink, "Türk düşmanı" olarak gösterilip bir nefret objesi haline getirilerek sürekli hedef gösterildi. Hakkında yazılan yazılar, ağır hakareten açık tehdide, ülkeden kovmaya kadar uzanan bir saldırganlık içeriyordu.

Adalet Bakanlığı'nın izin vermesi üzerine, Hrant Dink ve Agos Gazetesi sorumlu yazı işleri müdürü Karın Karakaşlı aleyhine 16.04.2004 tarihinde "Türklüğü neşren tahkir ve tezyif etme" suçunu düzenleyen eski TCK m. 159 uyarınca dava açıldı. Bu davanın duruşmalarına şikayetçi sıfatıyla dilekçe veren şahıslar örgütlü bir biçimde katıldılar, müdahil olmak talebiyle dilekçeler verdiler ve Dink ve Karakaşlı vekilinin itirazlarına rağmen mahkeme bu talepleri kabul etti.

Yargılama sırasında, Dink ve Karakaşlı vekilinin ısrarlı talepleri üzerine, mahkemenin kendisinin seçtiği, İstanbul Üniversitesinden üç öğretim görevlisinden oluşan bilirkişi kurulunun hazırladığı raporda, yazı bütün olarak incelendiğinde, suçun oluşması açısından özel kasıt bulunmadığı belirtildi. Raporun mahkemeye ulaşması ile şikayetçi konumundaki şahıslar, bu kez bilirkişiler hakkında şikayette bulundular ve ayrıca "mahkemenin Hrant Dink'i beraat ettireceği" şeklindeki internet üzerinden yapılan duyurularla duruşmalara daha

örgütlü ve kalabalık biçimde katılmaya başladılar. Bu dava, 07.10.2005 tarihinde Hrant Dink'in eski TCK. 159/1 uyarınca mahkum edilmesiyle sonuçlandı.

Bu karar Dink ve Karakaşlı vekilleri tarafından temyiz edildi. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının hazırladığı tebliğnameye göre; bilirkişilerin görüşü doğrudu ve kararın bozulması gerekiyordu. Ancak Yargıtay 9. Ceza Dairesi 01.05.2006 günü kararı esastan oybirliğiyle onadı. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı bu karara itiraz etti ancak itiraz makamı olan Yargıtay Ceza Genel Kurulu bu itirazı oyçokluğuyla reddetti.

Bütün bu süreç boyunca ve mahkeme kararları basına yansidikça, Hrant Dink'i hedef gösteren kesimler, mahkeme kararlarını kendilerine dayanak göstererek bu kez saldırılarını "tescilli Türk düşmanı" diyerek sürdürdüler.

Hrant Dink, hakkında mahkumiyet kararı verildiği gün basına bir konuşma yaptı. "Bu suç benim algılamamla ırkçılıktır ve ben böyle bir suç işlemedim. Bu benim alnıma sürülmek istenen kara bir leke, yargı eğer bunu düzeltmezse ülkemi terk eder, çeker giderim." dedi ve bu konuşması Agos Gazetesi ile birlikte tüm basın-yayın organlarında yer aldı. Bunun ardından, Hrant Dink'in mahkum edildiği davada şikayetçi olan kesimler, başta Kemal Kerinçsiz ve Büyük Hukukçular Derneği olmak üzere, yine tek tip dilekçelerle, "adil yargılamayı etkileme" suçlamasıyla Hrant Dink hakkında şikayette bulundular. Bu şikayet üzerine 14.10.2005 tarihinde bir dava daha açıldı.

Burada, Hrant Dink'in bu açıklamasının bir saniğin aslında doğal ve yasal hakkı olduğunun, yasada tanımlanmış hiçbir suç tipine uymadığının altını çizmek gerekir. Buna rağmen, Hrant Dink'in öldürülmesi için altyapıyı hazırlamakla görevli olanlar için, suç olsun olmasın elverişli bir bahane olarak kullanıldı. Bu şahıslar, Hrant Dink'i hedef haline getirme görevlerini yerine getirmişlerdi; ancak savcının bu sözlerde suç unsuru olmadığını bildiği halde dava açması, hakim önüne gelen davada suç oluşmadığı için derhal beraat kararı verebilecekken, davayı uzatarak her birinde bir linç girişiminin yaşandığı duruşmalar yapmasının bu sürecin neresinde durduğunu açıklamak gerekir. Bu dava, suç olmayan sözler için açılan ilk ve tek dava değildi. Hrant Dink, bu kişilerin yaptığı şikayetler sonucu çok sayıda soruşturma ve davada ifade vermek için sık sık adliyeye gitmek durumunda kaldı.

Başka pek çok şikayetin yanı sıra "adil yargılamayı etkileme" suçlamasıyla Hrant Dink hakkında şikayette bulunarak dava açılmasına neden olan Büyük Hukukçular Derneği ve üyelerinin yanı sıra başka gruplar da bu açılan davanın duruşmaları sırasında adliye önünde hazır bulundular. Bu kişiler aynı zamanda, yine tek tip dilekçelerle müdahil olma talebinde de bulundular. Bunlar arasında Ergenekon davasında yargılanmakta olan Oktay Yıldırım, Veli Küçük, Sevgi Erenerol, Kemal Kerinçsiz vardı. Adliye önünde bir grubun, üzerinde "**Misyoner çocuğu Hrant, Türk Ermenilerinin huzurunu bozma, Hrant yediğin ekmeğe ihanet etme**" yazılı bir pankart açması, pankartta misyonerlik vurgusu yapılması yürütülen plan hakkında önemli bir ipucu sunuyordu.

Hrant Dink aleyhine açılan davaların duruşması sırasında yaşanan fiili saldırılar, tehdit ve hakaretler basında da geniş yer buldu, Hrant Dink'in avukatının başvurusu üzerine alınan

emniyet tedbirleri sayesinde Hrant Dink olası bir linç eyleminden kurtuldu ancak gerek Hrant Dink ve gerekse avukatları adliyeden polis araçları ile çıkarılabildi ve böylece korunabildiler.

O dönemde gayrimüslimlere ve özellikle Ermenilere yönelik sistemli bir saldırı süreci yaşandığı gösteren başka gelişmeler de vardı.

--Başbakanlık İnsan Hakları Danışma Kurulu-Azınlık Hakları ve Kültürel Haklar Çalışma Grubunun hazırladığı "Azınlık Raporu"nun son halinin açıklanacağı 01.11.2004 tarihindeki basın toplantısında, kurul başkanı Prof. İbrahim Kaboğlu fiziksel ve sözlü şiddete maruz kaldı. İHDK Başkanı Prof. Dr. İbrahim Kaboğlu'nun, raporun son halini açıklayacağı basın toplantısı, Kamu-Sen temsilcisinin de aralarında olduğu bir grupça sabote edildi.

Profesör İbrahim Kaboğlu ve Profesör Baskın Oran, bu çalışma dolayısıyla "halkı, kin ve düşmanlığa tahrik etmek ve devletin yargı organlarını alenen aşağılamak" suçlamasıyla yargılandılar.

--10 Kasım 2005'te Fener Rum Patrikhanesi'nde yapılması öngörülen toplantıyı bahane eden milliyetçi çevreler Patrikhane önünde gösteri yapıp, Patrikhane'nin Yunanistan'a taşınması için imza kampanyası başlattılar. Bu girişimleri başlatanlar da yine Sevgi Erenerol, Kemal Kerinçsiz ve ekibiydi.

--25-27 Mayıs 2005 tarihlerinde Boğaziçi Üniversitesinin ev sahipliğinde çok sayıda akademisyen ve bilim insanının düzenleyicisi ve yine çok sayıda araştırmacı, gazeteci, yazarın katılımcısı olduğu, "İmparatorluğun Çöküş Döneminde Osmanlı Ermenileri" konulu bir konferans yapılması planlandı.

Böyle bir konferans düzenleneceği haberinin basında yer almasıyla, yine Kerinçsiz ve ekibinin gayretleriyle kamuoyunun gündemine taşındı. Konferans ve konferansın düzenleyicileri ağır ırkçı saldırılara, tehdit ve hakaretlere maruz kaldı. Dönemin Adalet Bakanı Cemil Çiçek konferans ile ilgili olarak "Bu, Türk milletini arkadan hançerlemektir" şeklinde açıklama yaptı.

--6-7 Eylül 1955 yılında yaşanan olayların 50. Yıldönümü dolayısıyla hazırlanan 6-7 Eylül Olayları Sergisi'nin açılışında ırkçı gruplara tarafından bir saldırı gerçekleştirildi.

Sergiye saldıranlar arasında Hrant Dink'in duruşmalarını takip eden ve müdahil olmak isteyen isimler vardı.

--5 Şubat 2006'da Trabzon İtalyan Katolik Kilisesi rahibi Andrea Santoro, ayin sırasında 16 yaşındaki O.A. tarafından öldürüldü.

--Fransız Parlamentosunda Ermeni soykırımını reddetmeyi suç sayan bir yasanın tartışılmaya başlaması Türkiye'deki gerilimi artırdı. Bu gerilimin alabileceği boyutlardan tedirginlik duyan Türkiye Ermenileri Patriği Mesrob Mutafyan, 11.10.2006 tarihinde İstanbul Valiliği'ne verdiği dilekçede "gayet gergin olan siyasi ve sosyal ortamı göz önünde bulundurarak Türkiye Ermeni toplumuna ait kurum ve kuruluşların güvenliğinin sağlanmasını" talep etti.

--İstihbarat Daire Başkanlığı, Mutafyan'ın bu dilekçesini ciddiye almış olacak ki, hemen ertesi gün, 12.10.2006 tarihinde bütün illerin İstihbarat Şube Müdürlüklerine bir yazı göndererek, Fransa ulusal meclisinde gündeme gelen yasa tasarısı nedeniyle Ermeni vatandaşlara karşı provokatif eylemlere, tepkisel hareketlere girişebilecekleri konusunda görevlileri uyardı.

--Bu sırada, Hrant Dink cinayeti ve Ermeni meselesine ilişkin algıları yansıtan bir başka faaliyet daha yürütülmekteydi. Bugün "Ergenekon" davasında sanık konumunda olan Sevgi Erenerol 2006 yılının Ekim ve Kasım aylarında genelkurmay başkanlığı ve hava kuvvetleri komutalığında ve Türkiye'nin başka pek çok yerinde misyonerlik faaliyetleri ve azınlıkları konu alan ve bu kesimleri "iç tehdit" ilan eden seminerler veriyordu.

Bütün bunlar olurken Trabzon'da da bir hareketlilik yaşanıyordu.

Hrant Dink cinayeti nedeniyle yargılanan sanıklar Trabzon'un Pelitli beldesinde ikamet etmekteydi ve bu bölge jandarmanın sorumluluk alanındaydı.

Hrant Dink cinayetinin azmettiricisi olarak yargılanan Yasin Hayal, diğer bazı sanıklar gibi Trabzon'un Pelitli bölgesinde ikamet etmekteydi. 2002 Martında askerden izin için geldiği Trabzon'da Erhan Tuncel ile tanıştı ve bu arada Santa Maria Kilisesi rahibini günlerce komada kalacak şekilde döven Yasin Hayal, daha sonra bu eylemi Erhan'ın kendisine "**Trabzon'da misyonerlik faaliyetleri çok artmış**" dediği için yaptığını söyledi. Olayların seyri içinde Yasin Hayal'in de misyonerlik vurgusu yapması dikkat çekicidir.

Yasin Hayal, asılsız bomba ihbarı nedeniyle jandarma tarafından aranmakta iken Çeçenistan'a gitti. Yasin Hayal'in suç şüphelisi olduğu halde yurtdışına çıkabilmesini sağlayan olay jandarmanın Yasin Hayal'in GBT kayıtlarına "aranma" kaydını düşmemiş olmasıydı.

Ekim 2004'te Erhan'la birlikte planladıkları Mcdonalds eylemini yaptı. İstanbul'a kaçtı, yakalandı ve cezaevine konuldu.

Bu olayda bombayı hazırlayan ve Mcdonalds'a yerleştirilmesi sırasında gözcülük yapan kişi, Erhan Tuncel'di. Erhan Tuncel'in bu eylemdeki rolü bilinmesine rağmen, mevzuata aykırı olarak YİE olarak emniyet bünyesine dahil edildi. Bunu yapabilmek için de Erhan Tuncel olayla ilgili soruşturma ve yargılama süreçlerinin dışında tutuldu ve çok önemli bir suç delili, Trabzon Emniyet görevlileri tarafından ortadan kaldırıldı.

Yasin Hayal, Eylül 2005'te cezaevinden çıktı, cezaevinden çıktığında ibda-eli arkadaşlar edindiğini, onlardan etkilendiğini söylüyordu. Trabzon Emniyet görevlileri de, Yasin Hayal'in cezaevinde edindiği irtibatları önemli bularak bu gerekçeyle Yasin Hayal'i dinlemeye aldı.

Erhan Tuncel'in ifadelerine göre, Yasin Hayal cezaevinden çıktıktan sonra Ermenilere kin besliyordu ve İstanbul'da eylem yapmayı planlıyordu.

Erhan Tuncel, Yasin Hayal ile ilgili bilgi toplamakla görevlendirilmişti. Trabzon Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğünde görevli Muhittin Zenit'in soruşturma ve

kovuşturma aşamalarında verdiği ifadelerinden aynı zamanda fiziki takip altında da tutulduğunu öğrendiğimiz Yasin Hayal hakkındaki bu fiziki ve teknik takip işlemi, Trabzon İstihbarat Şube Müdürlüğünde görevli Mehmet Ayhan'ın duruşmada verdiği ifadeye göre, "son ana" kadar devam etmişti.

Tahminen Ocak 2006'dan itibaren Yasin Hayal, Hrant Dink'i öldüreceğini söylemeye ve bunu çevresindekilerle ve Erhan Tuncel ile paylaşmaya başlamıştı. Erhan Tuncel'in bu durumu Trabzon İstihbarat Şube Müdürlüğü görevlilerine bildirmesi üzerine, Ankara İstihbarat Daire Başkanlığı'na ve İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne 17.02.2006 tarihli yazı yazıldı. Bu yazıda,

"YİE'den alınan bilgilerden "bahse konu şahsın çevresinde bulunan arkadaşlarına Ermenilere karşı büyük bir kin beslediği ve önümüzdeki günlerde İstanbul ilinde ses getirecek bir eylem yapmayı planladığını hedef olarak da Türkleri ve Türkiye Cumhuriyetini karalayıcı faaliyetlerde bulunduğu gerekçesiyle AGOS Gazetesi genel yayın yönetmeni Fırat (Hrant) Dink isimli şahsı seçtiğini, maddi imkan sağladığı takdirde bahse konu eylemi gerçekleştirmek için İstanbul iline gideceğini ve Sarıgazi ilçesinde bir fırında çalıştığı bilinen abisi Osman Hayal'in yanında kalacağını söylediği" öğrenilmiştir.

Ayrıca bahse konu şahsın McDonald's isimli işyerine yapmış olduğu eylem öncesinde de benzer söylemlerde bulunduğu göz önüne alınarak şahsın sözkonusu eylemi yapabilecek bir yapıya sahip olduğu değerlendirilmekte olup 0538 7193181 numaralı telefonu kullanan şahsa yönelik çalışmalarımız devam etmektedir."

denmekteydi.

Cinayetten hemen sonra Erhan Tuncel ile Muhittin Zenit arasında yapılan bir telefon görüşmesi, Trabzon Emniyetinin Hrant Dink'in nasıl, nerede vurulacağını ve failin vurduktan sonra kaçıp kaçmayacağına kadar tüm ayrıntıyı bildiğini gösteriyordu.

Cinayetin önce Yasin Hayal tarafından işleneceğini, ardından plan değiştirilerek Zeynel Abidin Yavuz tarafından işleneceğini bilen Trabzon Emniyet Müdürlüğü görevlileri Ogün Samast'ı da biliyordu. Erhan Tuncel emniyet ile muhtemelen son görüşmelerinden birinde Ogün'ün adını henüz bilmediği için "Yasin'in bu işi yaptırmak üzere Pelitlispor'da sol açıkta oynayan ve hızlı koşan bir çocuk buldu"ğunu emniyete bildirdiğini söyledi.

Yasin Hayal Ocak 2007 başlarında mermi arayışına girdi. Mermi bulmak için attığı telefon mesajı teknik takibe takıldı ancak bu mesaj da Trabzon Emniyet Müdürlüğü görevlilerinin tahrif ettiği ve savcılardan gizlediği delillerden biriydi.

Sanıkların pek çoğunun ikamet ettiği Pelitli beldesi jandarmaya bağlıydı.

DMO'da çalışan bir güvenlik görevlisi olan Yasin Hayal'in eniştesi Coşkun İğci Trabzon jandarmaya gayri resmi olarak haber elemanlığı yapmaktaydı. Ayrıca, Trabzon 2. Sulh Ceza Mahkemesinde yürüyen davada, Jandarmanın, Pelitli beldesinde altı kayıtlı haber elemanı istihdam ettiği ortaya çıktı.

459

Yaklaşık Temmuz 2006'da Yasin Hayal'in Hrant Dink cinayeti planlarından haberdar olan Coşkun İğci bu durumu irtibatlı olduğu jandarma görevlileri Okan Şimşek ve Veysel Şahin'e bildirdi.

Coşkun İğci Yasin Hayal'in kendisinden silah bulmasını istediğini ve elinde Hrant Dink'in ev ve işyerine ait krokileri gördüğünü de jandarma görevlilerine bildirmişti.

Okan Şimşek ve Veysel Şahin bu durumu üstleri konumundaki jandarma yüzbaşı Metin Yıldız'a bildirdi.

Temmuz ayındaki olağan asayiş toplantılarından birinde Metin Yıldız bu durumu jandarma il alay komutanı Ali Öz'e aktardı. Ali Öz "**bunu sonra konuşuruz**" diyerek konuyu kapattı.

Bu hususta talimat bekleyen Okan Şimşek ve Veysel Şahin Metin Yıldız'a tekrar hatırlattıklarında "**komutanımız sonra talimat verecektir**" diyerek onları başından savdı.

Bu durum Trabzon 2. Sulh Ceza Mahkemesinde yapılan yargılama sırasında ortaya çıkan bilgilerle doğrulandı.

Trabzon Emniyet Müdürlüğü ve Trabzon Jandarma Komutanlığı, bu bilgilere rağmen, cinayeti önlemek için hiçbir şey yapmadı.

Hrant Dink'in öldürüleceğini İstanbul Emniyeti de biliyordu.

Trabzon İstihbarat Şube Müdürlüğü tarafından 17.02.2006 tarihli, Hrant Dink'in Yasin Hayal tarafından öldürüleceği bilgisini içeren yazı İstanbul Emniyet Müdürlüğüne gönderildi. Trabzon İstihbarat Şube Müdürü Engin Dinç, verdiği ifadelerde, bu yazının hemen ardından İstanbul İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler'i telefonla arayarak bizzat görüştüğünü ve konunun önemi hakkında bilgi verdiğini söyledi.

Üstelik, bu yazının tam da İstanbul'a gönderildiği günlerde, İstanbul Emniyetinin elinde, bu yazı içeriğini destekleyen ve istihbaratçıların 'diğer istihbarat metod ve teknikleriyle edinilen bilgilerin doğrulanması gerektiği' biçiminde ifade ettikleri, çok sayıda olay yaşanmakta, bilgiler dolanmakta, haberler ve yazılar yayınlanmaktaydı. Bu dönemde, çeşitli basın organları tarafından Hrant Dink aleyhine yürütülen kampanya yoğunlaşıyor, Dink'i hedef gösteren yayınlar manşetten verilmekle kalınmıyor, İnternet sitelerinde linç çağrıları yapılıyordu.

Dahası, İstanbul Emniyet Müdürlüğü, bu yazıdan çok önce, 2004 yılından beri yaşanan tüm gelişmelerden haberdardı. Hrant Dink'in Sabiha Gökçen ile ilgili haberin yayınlanmasının ardından valiliğe çağrıldığını, bu haberle ilgili Agos gazetesi önünde çeşitli gruplar tarafından ırkçı eylemler yapıldığını, Hrant Dink'in yargılandığı duruşmalar sırasında linç girişimlerine maruz kaldığını, aynı güruhün daha önce de Ermeni Konferansı sırasında ve Orhan Pamuk, Elif Şafak gibi yazarlar aleyhine açılan davalarda da sahnede olduğunu biliyordu. Bu husus, dönemin İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarattan sorumlu müdür yardımcısı Şammaz Demirtaş tarafından Başbakanlık Müfettişlerine verdiği ifadede, "**Hrant Dink'in basına**

463

458

yansıyan faaliyetleri ve o dönem içinde bulunduğumuz ortam sebebiyle Hrant Dink'in hedef olarak değil ancak oluşabilecek sansasyonel durumlar nedeniyle İstanbul'da istihbarat şubemizin ilgi alanında olduğunu söyleyebilirim" şeklinde dile getirilmişti.

Ama İstanbul Emniyet Müdürlüğü, bu bilgilere rağmen, cinayetin önlenmesi için hiçbir şey yapmadı.

17.02.2006 tarihli yazı, bütün istihbari bilgilerin toplandığı yer olan İstihbarat Daire Başkanlığına da gönderilmişti.

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı'nın yetki, görev ve sorumluluklarını düzenleyen yönetmeliğe göre; İstihbarat Daire Başkanlığı, tüm Merkez ve Taşra birimlerince toplanan istihbari bilgileri kayıt ve tasnif etmek, istihbarat bilgilerinin ve operasyonlarının takibini yapmak, illerden ve diğer kurumlardan gelen bilgi, belge ve duyuları takip edip değerlendirmek, bu konuda taşra üniteleri ile gerekli koordinasyonu sağlamakla görevlidir. Görev tanımı bu olmasına karşın bu birim Hrant Dink'e ilişkin bilgiler ve belgelerin gereğini yapmadı, önlem almadı.

Cinayetin işlendiği dönemde İstihbarat Daire Başkanlığının başında Ramazan Akyürek bulunuyordu.

Ramazan Akyürek, bu göreve atanmadan önce, Trabzon Emniyet Müdürü idi ve Erhan Tuncel'i yardımcı istihbarat elemanı olarak istihdam eden kurumun başındaydı. Mayıs 2006'da Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı görevine atandı.

Cinayetle ilgili tüm gelişmelere başından beri vakıf olan Ramazan Akyürek, 2006 Ekim ayında sürecin gerginliğinin farkında olarak 81 ilin istihbarat şube müdürlüklerine Ermenilerin ve Ermeni kurumlarının güvenliği konusunda daha dikkatli olunması için yazı yazmıştı.

Meclis İnsan Hakları Komisyonuna verdiği ifadede, o dönem çeşitli illerden bu tür bilgilerin kendilerine ulaştığını da ifade eden Ramazan Akyürek'in bu bilgileri neden değerlendirmedeği ve görevini yapmadığı sorusu da cevapsız kaldı.

Başbakanlık müfettişleri de, İstihbarat Daire Başkanlığı'nın sürecin kontrol edilmesinde, gerekli değerlendirmeyi yaparak bir operasyon başlatılması ve/veya Hrant Dink'e yönelik koruma önlemlerinin alınması konularında gerekeni yapmadığı için görevini ihmal ettiği kanaatindeydi.

Bütün bu tespitlere ve suç oluşturan eylemlerin hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak biçimde ortaya çıkmasına rağmen eylem sahipleri yargı önüne çıkarılmadı, yargılanmadı.

Devletin bütün istihbarat kurumları, Hrant Dink'i ve öldürecek kişileri izliyordu, Hrant Dink'in öldürüleceğini biliyordu.

462

457

Yürürlükteki mevzuata göre; Devletin istihbarat kurumları, MİT dışında, Emniyet Müdürlüğüne bağlı çalışan Emniyet İstihbarat Teşkilatı ile Jandarma Komutanlığına bağlı jandarma istihbarat teşkilatıdır.

MİT, daha 2004 yılında, Valilik'te yapılan görüşmede, Hrant Dink'e yönelik bir saldırı gerçekleştirilebileceğini bilmektedir ve bu görüşmede bulunan istihbarat görevlileri aracılığıyla bunu Hrant Dink'e de iletmışlerdir. Böyle olmasa bile, ulusal anlamda istihbarat toplama yetki ve görevine sahip bir kurumun bu konuda bilgi sahibi olmaması düşünülemez.

Trabzon Jandarma Komutanlığı İstihbarat Şube Müdürlüğü, Coşkun İçci vasıtasıyla elde edilen ve Okan Şimşek ve Veysel Şahin tarafından günlük asayiş toplantısında dile getirilen istihbari bilgiler dolayısıyla Hrant Dink'in yaşamının tehdit altında olduğunu bilmektedir.

Trabzon Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü, Erhan Tuncel'den elde ettiği bilgiler dolayısıyla Hrant Dink'in yaşamının tehdit altında olduğundan haberdardır ve bu bilgiyi 17.02.2006 tarihli yazıyla resmileştirmiştir. Ayrıca İstihbarat Şube Müdürü Engin Dinç, Ahmet İlhan Güler'i telefonla arayarak konunun önemli olduğu uyarısını yapmıştır.

İstanbul Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürlüğü, 17.02.2006 tarihli yazının doğrudan muhatabıdır ve İstihbarat Şube Müdürü Ahmet İlhan Güler bizzat telefonla aranarak konunun önemine dikkati çekilmiştir.

Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı, 17.02.2006 tarihli yazı ve eklerinden idari hiyerarşi ve yasal düzenlemeler gereği bilgi sahibidir. Ayrıca Ermenilere yönelik herhangi bir saldırı konusunda duyarlı olunması gerektiği konusunda 81 ilin emniyet müdürlüklerine yazı yazacak kadar da sürecin hassasiyetinin farkındadır.

Tüm bu istihbarat birimleri, Hrant Dink'in yaşamının ciddi biçimde tehdit altında olduğunu bilmesine ve Hrant Dink'e talebi olmaksızın koruma sağlanması için gerekli süreci başlatmakla yükümlü olmalarına rağmen bu yükümlülüğü yerine getirmemişler, Hrant Dink'in yaşamını korumamışlardır.

Bütün bu kurumların yetkililerinin tek bir ortak savunması vardır, o da Hrant Dink'in koruma talebinde bulunmamış olduğudur. Bu savunmanın hukuken hiçbir değeri yoktur, zira;

Koruma Hizmetleri Yönetmeliğinin 11. maddesi, hayatı tehlikede olan şahısların korunması konusunda nasıl bir yol izlenmesi gerektiğini hüküm altına almıştır. Bu madde düzenlemesi aşağıdaki gibidir:

"Korunması istihbari birimlerce talep olunanlar

Hayatının ciddi biçimde tehdit altında bulunduğu, Milli İstihbarat Teşkilatı ile diğer İstihbarat birimleri tarafından tespit edilenler ve korunmaları zaruri görülenler, bu kuruluşların teklifi üzerine güvenlik birimlerince talep aranmaksızın korumaya alınırlar."

461

Burada, anlaşılan o ki, emniyet sözcüsünü rahatsız eden durum, polisin katille fotoğraf çektirmesi, ona kahraman muamelesi yapması, onunla aynı duygu ve düşünceyi paylaşması değil, bunu profesyonelliği zedeleyecek şekilde alenen yapıyor olmasıydı.

--Trabzon Pelitli'de cinayet hazırlıklarının sürdüğü dönemde, Trabzon Jandarma Komutanlığının hiyerarşik olarak bağlı olduğu Giresun Jandarma Bölge Komutanı General Dursun Ali Karaduman, cinayetin işlendiği gün Trabzon Jandarma Komutanı Ali Öz ile birlikteydi. Hiyerarşik olarak cinayeti önlemek konusunda sorumluluğu olan Dursun Ali Karaduman, bu sorumluluğu yerine getirmediği gibi, cinayetten üç ay kadar sonra Amasya'daki bir cenazede Hrant Dink'e yönelik "hain" suçlaması ve aşağılama içeren ve onun ve ailesinin etrafında düşmanlık yaratma amacı taşıyan bir konuşma yaptı. Üç ay sonra Giresun'da gerçekleşen bir başka şehit cenazesinde, ırkçı görüşler içeren ve Hrant Dink'in cenaze töreninden ve anılmasından duyduğu rahatsızlığı dile getiren bir "şiir" okudu.

General rütbesindeki bir resmi görevlinin, hiç tanımadığı bir kişiyi böylesi hassas bir ortamda ölümlerde sorumluluğu varmış gibi göstermeye çalışması ve hedef göstermesi, Hrant Dink'i öldürenlerle aynı ideolojik noktada durduğunu göstermesi bakımından dikkat çekicidir. Bu general, yürüttüğü görev bakımından Veli Küçük'ün ardılıydı.

-- Delillerin yok edilmesi aşamasına çok önemli iki örnek vermek gerekir. Bunlardan biri, Cinayet mahalline yaklaşık 10 metre mesafedeki Akbank Şubesinin güvenlik kamerası görüntülerinin 18 Ocak gününü ve 19 Ocak öğleden sonrayı içermesine rağmen, 19 Ocak sabahına ait görüntülere ulaşılamamış olmasıdır. Bu görüntüler, kamera kayıtları Akbank'tan alındığında mevcuttur ancak emniyette ortadan kaybolmuştur.

--Trabzon Emniyet Müdürlüğü'nün savcılıktan delil gizlediği, delilleri tahrif ettikleri bizzat savcılıkça tespit edilmiştir. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün sahte belge düzenlendiği ve sorumluları yargılanmaktan kurtaracağı umulan yeni deliller üretildiği bizzat İçişleri Bakanlığı müfettişlerince tespit edilmiştir. Trabzon Jandarma Komutanlığında, cinayetten sonra sahte belge hazırlandığı ve arşivde birtakım belgelerin imha edildiği yapılan yargılama sırasında açığa çıkmıştır.

Yukarıdaki anlatımların gösterdiği gibi, Hrant Dink'in öldürülmesi eylemi, son derece profesyonel bir örgüt tarafından çeşitli safhalardan oluşan bir operasyon olarak planlanmıştır.

Bu sürecin "hazırlık safhası", Hrant Dink'in hedef gösterilmesi, aleyhine kamuoyu oluşturmak üzere medyada haberler yapılması, köşe yazılarına konu edilmesi, hakkından suç duyurularında bulunularak davalar açılmasıdır. Bu süreç sonunda Hrant Dink yalnızlaştırılmış, nefret objesi haline getirilmiş ve onun lehinde yayın yapmak, kamuoyu oluşturmaya çalışmak ya da adil yargılanması sağlamak bile imkansızlaşmıştır.

"Eylem safhasında" elbette ki cinayetin işlenmesi yer almaktadır ve eylem sonrasında dikkatlerin başka yöne çekilmesi amacıyla manüplasyon aşamasına geçilmiştir. Bu aşamada, Celalettin Cerrah'ın açıklamalarını, cinayetin diaspora tarafından işlendiğine dair

spekülasyonları medyada yoğunlaştırma çabalarını, soruşturmaya dair bütün ayrıntıların basın-yayın organlarında yer almasını ve bu suretle olası delillerin gizlenmesi ve tahrif edilmesine yol açılmış olmasını, Hrant Dink öldürüldükten sonra bile bu cinayete haklılık kazandırma girişimlerini göz önünde bulundurmak gerekir.

DEĞERLENDİRME

06.07.2009 tarihli duruşmada Mahkemenize sunduğumuz dilekçemizde aynen şöyle demiştik:

"Bu son derece profesyonel örgütlü yapının ortaya çıkarılabilmesi için olayı temsil eden tüm delillerin toplanması, bütünü temsil etme ihtimali olan tüm parçaların birleştirilmesi, örgütü deşifre edecek tüm ipuçlarının değerlendirilmesi, etkin ve etkili soruşturma açısından da zorunludur.

İşte bunun için, Hrant Dink cinayetinde cinayetin tetikçileri ile cinayetin hazırlık sürecinde onu açık hedef haline getirenlerin; onu toplumda yalnızlaştıranların; bu planın medyadaki ayaklarının, yargı mensuplarının bu kampanyada durdukları yerin, yine bu süreçte, görevlerini yapmayarak cinayeti kolaylaştıranların birlikte ele alınıp değerlendirilmesi, suç oluşturan eylemdeki rollerinin ve örgütle ilişkilerinin araştırılması gerekir.

Belli bir plan dahilinde hareket eden ve sürece yayılan eylemleriyle cinayeti adım adım gerçekleştiren örgüt ancak tüm bu eylemler mercek altına alınarak tespit edilebilir.

Ortaya çıkan deliller ışığında, Hrant Dink'in öldürülmesine giden yoldaki taşların, Hrant Dink'i açık hedef konumuna getirenler ile cinayeti önlemekle görevli güvenlik güçleri tarafından döşendiği, tetikçi sanıkların da bu yolda ilerlemek suretiyle Hrant Dink'i katlettiklerini söylemek hiç de yanlış ve abartılmış bir ifade olmayacaktır."

Yukarıda sırası ile açıkladığımız eylemlerin niteliklerine bakıldığında tüm eylemlerin aynı ideolojik amaç doğrultusunda, kendi sosyal ve siyasal dünya görüşleri dışında kalan görüşleri, farklılıkları toptan reddederek cebir, şiddet ile tepki göstermek suretiyle farklı etnik ve dini gruplar ile farklı görüş sahiplerini cezalandırmak ve farklı görüş taraftarları üzerinde korku ve kaygı yaratmak amacını taşıyan bir örgütün zamana yayılan biçimde gerçekleştirdikleri eylemler oldukları anlaşılmaktadır.

3713 sayılı kanunun 7. maddesinde 29.06.2009 tarihinde yapılan değişiklikle aynı kanunun 1. Maddesinde belirtilen amaçlara yönelik olarak suç işlemek üzere terör örgütü kuranların, yönetenlerin ve üye olanların TCK m. 314'e göre yargılanacağı hüküm altına alınmıştır.

Kanunun 1. maddesinde cebir ve şiddet kullanarak, baskı, korkutma, yıldırma, sindirme veya tehdit yöntemlerinden biriyle Anayasada belirtilen cumhuriyetin niteliklerini, temel hak ve hürriyetleri yok etmek, kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak amacıyla bir örgüte mensup

454

kişi veya kişiler tarafından girişilecek her türlü suç teşkil eden eylemler terör suçu olarak tanımlanmıştır.

Hrant Dink'in öldürülmesiyle sonuçlanan süreç boyunca Anayasanın 12-40 maddelerindeki ve uluslararası sözleşmelerle tanınan temel hak ve özgürlükler yok edilmiş ve son olarak öldürülmesiyle de en temel hak olan yaşam hakkı ortadan kaldırılmış, dolayısıyla 3713 sayılı kanunun 1. maddesindeki durum gerçekleşmiştir. Kendisinden olmayana yaşam hakkı tanımayan bu ırkçı anlayışın eylemlerinin hukuk sistemi tarafından korunmak istenen değerlerden biri olan kamu düzenini bozduğu tartışmasızdır.

Gelinen noktada, yargılanmakta olan sanıkların ideolojik amaçlarını hayata geçirmek için devletin içinde yer alan, sanıkların yasa ve hukuk dışı faaliyetlerini her aşamada koruyup-destekleyerek 'icra hareketlerine' başlamalarına 'elverişli vasıtalar' hazırlayan 'devlet ajanları' aracılığıyla gerçekleştirmeye çalıştıkları ortaya çıkmıştır.

06.07.2009 tarihinde sunduğumuz dilekçede belirttiğimiz üzere, iddianamenin hazırlanmasının üzerinden geçen iki yılda, gerek huzurdaki davada ve gerekse dava dışı yürüyen hukuki süreçlerde mevcut iddianamenin verili sınırlarını aşan pek çok gelişme yaşanmıştır. Maddi gerçeği ortaya çıkarmakla yükümlü olan Mahkeme, güncel durumda kovuşturmayı derinleştirmenin tüm yasal olanaklarına sahiptir. Bu olanaklardan biri ayrı ayrı yürüyen davaları birleştirmek ise bir diğeri de, gerek huzurdaki dava nedeniyle ortaya çıkan, gerekse diğer soruşturma ve incelemeler sırasında öğrenilen ve bu dilekçemiz ile sunulan hususları halihazırda işlevsizleşmiş olan 2007/972 sayılı soruşturma üzerinden soruşturulmasını sağlamaktır.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda aktarılanlar ışığında,

Hrant Dink cinayetinde maddi gerçeğin ortaya çıkarılması için yukarıda aktarılan eylemlerin bir bütün olarak ele alınarak, süreçteki sorumluların cezalandırılması için, 2007/972 sayılı soruşturma dosyasından

- 1) Hrant Dink'in yaşamının korunması konusunda önlem almayan Milli İstihbarat Teşkilatı, İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Trabzon Emniyet Müdürlüğü, Trabzon Jandarma Komutanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı görevlileri hakkında soruşturma yapılmasının istenmesine,
- 2) Yaptıkları ve yapmadıklarıyla Hrant Dink'in öldürülmesini önlemeyen, cinayetin yolunu açan ve göz yuman; Milli İstihbarat Teşkilatı, İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Trabzon Emniyet Müdürlüğü, Trabzon Jandarma Komutanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı görevlileri hakkında soruşturma yapılmasının istenmesine,
- 3) Hrant Dink'i hedef gösterilmesi sürecinde aktif rol alan, hakkında tek tip dilekçelerle suç duyurusunda bulunulmasını ve dava açılmasını sağlayan, duruşmalara örgütlü bir biçimde gelerek Hrant Dink'e ve avukatlarına saldırı eylemini gerçekleştirmesini örgütleyen kişilerin araştırılmasının istenmesine,

458

- 4) Hrant Dink'in öldürülmesinin ardından, cinayetin gerçek faillerinin gözlerden kaçırılması amacıyla süreci manüple etmeye çalışanların, delil gizleyen, delilleri tahrif eden, sahte belge düzenleyen şahısların araştırılmasının istenmesine,
- 5) Akbank güvenlik kamerası kayıtlarında 19 Ocak 2007 sabahına ait görüntülerin kimler tarafından ve nasıl silindiğinin araştırılmasının istenmesine,
- 6) Hrant Dink cinayetinin, "Kafes Operasyonu Eylem Planı" gibi bir plan doğrultusunda örgütlenip örgütlenmediğinin araştırılmasının istenmesine,
- 7) "Kafes Operasyonu Eylem Planı" üzerinde yer alan C zaman dilimi ibaresi göz önünde bulundurularak A ve B zaman dilimlerinin hangi süreci kapsadığının araştırılmasının istenmesine,
- 8) Belgenin birinci sayfasında yer alan "uygundur. Kadir Paşa koor. etsin" şeklindeki cümlelerin kim tarafından yazıldığı ve altındaki parafın kime ait olduğunun saptanmasının istenmesine, bu bağlamda, bu belgenin TSK'da görev yapan kamu görevlilerinin isim ve rütbelerini içerdiği ve emir-komuta zinciri içinde yer aldıkları da göz önünde bulundurularak; belgede yer aldığı şekliyle, "uygundur. Kadir Paşa koor. etsin" şeklinde hiyerarşik olarak talimat verebilecek kişilerin kimler olabileceğinin araştırılmasının istenmesine

karar verilmesini vekil olarak saygılarımızla talep ederiz.

Müdahil vekilleri

Av. U. Dursun Turğut
 Av. F. Metin İbren
 Av. Aygün Becek
 Av. Mustafa Şişir
 Av. m. Sezgin Tanrikul
 Av. Petroler Çetiner
 Av. Aygün Demirbilek
 Av. Hakan Karadağ
 Dr. Kezlan Nalenci
 Av. Güray Dap
 Av. Hakan Balıncıkçı